

Scharreleieren

TREINABONNEMENT

Guus Peterse

Mijn nieuwe NS-treinabonnement biedt me voor slechts 25 euro per maand gratis reizen in het weekend. Nou is gratis natuurlijk betrekkelijk, want je betaalt er wel elke maand die 25 euro voor. Maar nog een paar weken en ik heb het totale jaarbedrag al helemaal terugverdiend en dan is reizen in het weekend daadwerkelijk gratis. Dus ik heb het voor het uitkiezen, elk weekend weer. Leve de NS!

Met een poelruiter bij en een koereiger in de buurt van Zwolle was wat vandaag betreft de keus gauw gemaakt. Geen van beide mega's natuurlijk, maar iets be-

ters was er niet voorhanden en tsja, het kost toch niks. En daarbij heeft Zwolle ook nog de IJssel met haar uiterwaarden en daarnaast een heleboel plekjes waar ik nog zelden of nooit ben geweest. Dus ik naar Zwolle vandaag.

Nou, dat heb ik geweten. Om te beginnen was er in de IJssel-uiterwaard van het Engelse Werk geen spoor van de poelruiter. Vertrokken. En een collega-vogelaar wist me daar alvast te vertellen dat ook de koereiger spoorloos was. Lekker zo! Gelukkig zijn de dips ook gratis.

Zo is het verhaal van vandaag gauw verteld. Maar de dag moest nog beginnen en die ging niet zo maar weg, daar moest ik nog iets mee.

Gele kwikstaart – Bert Geelmuiden

Dus effe slikken en er maar het beste van maken. Het was een stralende dag, de zon scheen volop en dat hielp, al woei er wel weer een bijna ouderwetse koude wind. Wat ook hielp waren de gele kwikstaarten. Het was pas voor het eerst dit jaar dat ik ze zo mooi aan de grond zag en er zijn weinig vogels zo geel als een gele kwikstaart. Ja, wielewaal, maar die is nog niet terug. Ik zag ook mijn eerste oeverlopers van het jaar, en een uiterwaard verderop mijn eerste bosruiters. En meteen negen stuks. Het was een mooi stuk plas-dras langs de IJssel, met ook nog pijlstaart, groenpootruiter, kemphaan, grutto's en tureluurs, zulke dingen. Wie vanaf Zwolle de IJssel wil volgen, moet altijd even voorrang verlenen aan de Harculo-centrale. Voorbij de centrale bereikte ik weer de dijk. Het fietspad liep nog beneden langs maar een mens wil altijd weten wat er achter de dijk is. Dat is een universeel verlangen van ons, waarschijnlijk zo oud als de mens zelf. Een verlangen dat zich gemakkelijk laat vertalen naar zaken van veel grotere impact. Vervang "dijk" door "horizon", "grens" (in welke zin dan ook) of zelfs "dood", en dezelfde vraag is een heel andere geworden. Maar in dit geval dus dijk, en wat het antwoord betreft: voorlopig nog even de Harculo-centrale, en brandganzen, Canadese ganzen en een beige-bruin beest met witte vleugelteinden. Was het een meeuw geweest, dan was je in extase geraakt: burgemeester! Maar het was een gans en dan halen we er onze neus voor op: soepgans.

Geen poelruiter dus en geen koereiger naar ik moest aannemen (kleine slag om de arm: ik moest er nog wel even langs natuurlijk), maar in elk geval wel voldoende IJssel en uiterwaarden vandaag. Als laatste op het wensenlijstje stond nog zo'n plekje waar ik zelden of nooit ben geweest. Wat dat betreft: achter de dijk een eenzaam huisje, onder hoge bomen en omgeven door een idyllisch landschap van akkers en struwelen en bosranden waarachter weelderig lentebos schuilt. Zo'n huisje waar je alleen maar gelukkig kunt zijn, stel ik me voor. Maar ook hier zal wel eens internet eruit liggen. Ook hier zal wel eens de herfst tegen de ramen waaien en het dak lekken. Ook hier zal manlief misschien wel eens schoon genoeg hebben van de vrouw tegen wie hij al zovele jaren moet aankijken. Of andersom. Ook hier is het crisis en ook hier wordt wel eens een poelruiter gedipt, of een koereiger. Ach, er zijn talloos veel spreekwoorden over dat soort zaken en daar zal wel reden voor zijn.

Tenslotte, voor de volledigheid, nog langs de plek geweest waar gisteren de hele dag een koereiger heeft verbleven. En het was helaas zoals me al verteld was: vandaag geen spoor van de vogel. Vandaag moest ik genoeg nemen met alle-daagsere zaken. En ook daar bestaan spreekwoorden over.

20 april 2013